

močnih pripravljениh sovražnikovih postojank pri Krzeslawicah.

Hrabri pešpolki iz Zgoranje Avstrije in Solnograškega ter v tesni zvezi z njimi boreči se vrli tirolski cesarski strelci so morali ob tem prodiranju premagati posebno ljuto odpor. Vedno znova so se Rusi postavili v bran in imeli pri tem večkrat ugodnost, da so stali višje nego naši: našim silovitim napadom se pa v celem 10 km dolgem prodiralnem pasu, ki so ga 3. in 4. decembra premerile naše čete, nikjer niso mogli delj časa ustavljati.

Da se ve prav ceniti že te boje, treba pomisliti, da so bile čete, ki so se tu borile, v drugi polovici novembra severno od Krakova nič in dan v resni bitki. Najprej so naskočili sovražnika z ono hrabrostjo, ki je po izjavah vjetih ruskih častnikov niti pri Japoncih ni bilo najti; potem so priborjeno ozemlje žilavo branili proti novemu sovražniku; nato so na povelje z neomisljivim pogumom, da, zmage gotovi odšli s fronte, in sicer naravnost na vlak, in kaker hitro so dospeli z vlaka, šli takoj zopet v boj. Tako je vrlo moštvo že ob začetku nove bitke imelo za seboj silne napore in najtežje izgube. Zavest pa, da gre stvar zopet naprej, jim je dala vse drugo pozabiti in jih navdala s novim delom.

Od nemških vojnih čet generalnega poročnika pl. Besserja je dne 4. decembra en polk po krepkem maršu došel v prostor severno-vzhodno od Rzegocine, neki drug je v stiku z našo kavalerijo stopil v boj severno od tega kraja; ostale sile so se pomikale zadaj do Mlynne.

Pomikanje cele skupine podmaršala Rotha na edini, dvigajoči se in nadajoči, močno zledeneli cesti in potem z okretom na levo pot v zimsko pogorje, je bilo zlasti za artiljerijo in številne trene združeno z velikimi težavami, ki jih je pa veselo in energično sodelovanje vseh srečno zmagalo.

Uspeh bojev od 2. do vključno 4. decembra je bil ta, da so proti četam Rothove skupine, ki so napadale od juga, stale nasproti približno 2—3 konjeniške divizije z več pehotnimi bataljoni, južno od Krzeslawic pač tudi močnejše infanterijske sile. Iz okolice Nowega Sandeca so prihajala nasprotujoča si poročila: enkrat se je reklo, da stojita ondi ena pehotna in ena kavalerijska divizija, potem pa zopet, da je le nekaj bataljonov in škadronov.

Vojno vodstvo ni prezrlo, da je sovražnik pred fronto naše karpatske armade umaknil oddele, ki so bili pomaknjeni naprej do Hertnek-Lofalu, in jih namestil na postojanki bliže Bartfa. Ker so tudi druga znamenja kazala, da so se morda izvršile premaknitve ruske 8. armade proti zapadu, približno v smeri proti Novemu Sandecu, se je brez odloga uvedel transport nadaljnjih sil iz Krakova v Tymbark.

Sovražnikov sunek od Nowega Sandeca bi bil za Rothovo skupino lahko postal jako nevaren. Kljub temu se je v tej smeri odposlala iz Nowega trga le kavalerija in čez Limanovo oddelek vseh vrst orožja, da bi se tako ne izgubilo preveč moči za glavno nalogo: za obkolitev v severni smeri. Tako je bilo tudi mogoče, da se je pretežna sila razpoložljive konjenice pred vzhodnim krilom Rothove skupine pognala naprej proti Bochniji, da napravi sovražniku čim več škode. Vsekakor je morala ta konjenica 4. decembra pri Bregocini sprejeti boj in s svojimi maloštevilnimi četami potem ni mogla več izpolnjevati dalekosežnih nalog. Da so tu že

ta dan posegle v boj nemške čete, je bilo že omenjeno.

Za tajnost in prikritje cele operacije, katere uspeh je bil bistveno odvisen od presenetive, se je vse mogoče storilo. Kljub temu se zdi, da je razširjena ruska špijonaža izdala prodiranje Rothove skupine; kajti že 2. in 3. decembra je bilo v dotičnih smerah opaziti ruske poizvedovalne letalce. Dne 3. decembra se nam je posrečilo presteči podrobno naznanilo ruskega poročevalskega oddelka o prodiranju naših in zlasti nemških čet; to je po vsej priliki povzročilo, da se je pri sovražnem armadnem vodstvu zavleklo pravo spoznanje preteči nevarnosti. Boji južno od Krzeslawic ponoči od 3. na 4. decembra so pokazali, da je stal sovražnik tu še s fronto proti zapadu in bil v južni smeri le malo zavarovan. Šel tekem naslednjega dne (4. dec.) so Rusi proti jugu postavili v boj znatnejša ojačenja.

Dne 5. decembra je skupina podmaršala Rotha nadaljevala prodiranje v severni smeri proti cesti Bochnia-Gdów.

Ob jutranjem svitu je generalajtnant pl. Besser na desnem krilu začel napadati. V ljutih bajonetnih naskokih in krajevnih bojih so nemške čete vrgle sovražnika iz vseh njegovih postojank in na vzhodnem krilu zavarovane po naši konjenici, prodrle do Stradomke — tako se imenuje tudi potok, ki teče od Rajbrota proti zapadu, a na pridejanem preglednem zemljevidu ni opisen. — Dalje proti zapadu so Tirolci vrgli nazaj močne ruske čete, ki so prodirale k protinapadu od Lampanowa sem. Z njimi v stiku stoječa linška divizija je na levo kljub koncentričnemu in krilnemu ognju sovražne artiljerije polagoma napredovala in podpirala domobranstvo, ki je prodiralo proti izredno močnim postojankam južno od Krzeslawic. Pri Wisnicwi se je pridruževala skupina fcm. Ljubičića.

Med tem ko je tako okret proti severu med tridimi boji napredoval in nam prinesel več tisoč vjetnikov, so postajale razmere pri Novem Sandecu težavnejše.

Tjekaj odposlani oddelek vseh vrst orožja je še pred svojim ciljem zadel na močnejšo, od Grybowa korakajočo sovražno pehoto ter se po kratkem, trdem boju umaknil na višine vzhodno od Kanine na obeh straneh ceste Novi-

Sandec-Limanova. Tudi od Nowega trga proti Novemu Sandecu poslana kavalerija in iz popradske doline čez Stari Sandec prodirajoči oddelek nista mogla več prodrati.

Brez ozira na te dogodke je podmaršal Roth z vso silo nadaljeval sunek proti severu.

Ponoči na 6. decembra so se osvojile ruske postojanke južno od Krzeslawic; dopoldne se je sovražnik pred Ljubičićevo skupino, katere južno krilo je bilo istotako pridobilo tal, umakal na celi črti. Pred levim krilom in v središču Rothove skupine, so se Rusi umikali le na posameznih točkah; proti desnemu krilu so pa vrgli znatna ojačenja, očitno z namenom, da bi izjalovili sunek proti njihovi umikalni črti.

Med tem je bil oddelek, ki je kril fronto proti Novemu Sandecu, znova napaden, od obeh strani prijet in potisnjen nazaj. Vseled tega so hitro zbrane domobranske čete vzhodno od Limanove napravile zadnjo močno postojanko, za katero so jim potrebno bodočo žico vozili na avtomobilih.

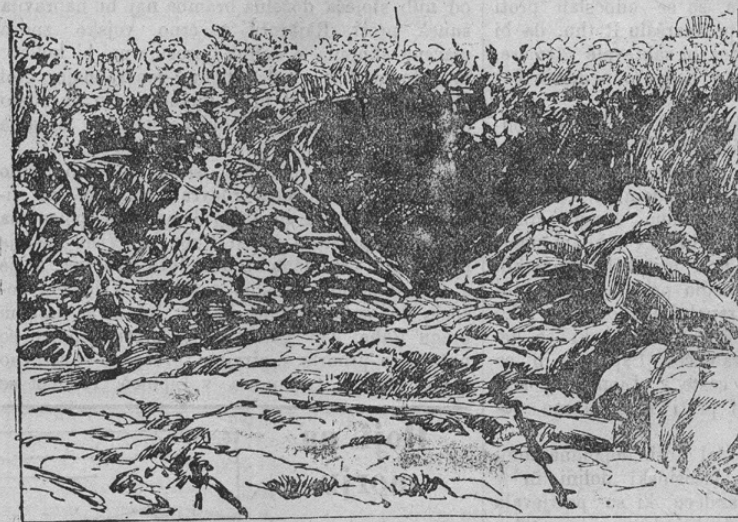
Popoldne se je na podlagi izjav vjetih ruskih vojakov za gotovo zvedelo, da so deli osmega ruskega armadnega zbora, ki so prišli od Karpatov, dospeli v prostor pri Novem Sandecu. Ta vest je povzročila, da si je nasprotovale naznanilo letalcev, da se je pospešil železniški transport čet, da se je končna postaja pomaknila v Tymbark in izdalo povelje, da dosepe čete nemudoma odrinejo v Lymanowo.

V odseku Stradomka severno od Bregocine so Nemci proti močnejšim, od severa in vzhoda prihajajočim ruskim silam počasi pridobivali tla; proti večeru so prodrli čez nižino, zavzeli nekaj višin severno od potoka in vjeli mnogo sovražnikov. Ob njihovem desnem boku je naša kavalerija skušala zadržati sovražno infanterijo, prihajajočo čez višine pri Tymovi in Lipnici, ki je nameravala Nemce zajeti. Hrabrim jezdecem se je posrečilo, da so v že vajenem pehotnem boju notri do popoldanskih ur zadržavali prodiranje sovražnika. Ko so pa iz smeri od Czebowa jele prodirati nove nasprotne sile, ki so prejele našo konjenico od strani in za hrbtom, se je morala po junakem požrtvovanju in težkih žrtvah umakniti iz boja.

Na svojem umikanju je zvedela, da je tudi Jakobkowiec zasedel močan sovražnik in da so

Boji v Argonah.

V Argonskem gorovju bijejo Nemci grozovite boje zoper francosko armado. Tam se gre za vsako posamezno postojanko, za vsako ped zemlje. Naša današnja slika kaže eno teh postojank, ki so jo Francozi vsled nemškega naskoka morali izprazniti. Nemška artiljerija je to postojanko že popreje porušila. V ospredju na desni strani se vidi mrličje padlih Francozov.

Eine verlassen Französische Stellung im Argonnerwald.

Veliki sovražniki.

Naše telo ima celo množino sovražnikov, velikih in majhnih, proti katerim se mora stalno boriti, da si ugotovi pravico do obstanka.

Sovražniki človeškega telesa so mraz, veter, prepib, sneg, dež itd., ki skoro vsak dan v velikih množicah navlažujejo na človeka. Seveda je modra previdnost napravila naše telo odporno pa vendar se tem velikim sovražnikom časih posreči, da nas zadenejo na nezavarovanih mestih, da nam zapuste spomin. Tak spomin nosimo n. pr. katerikrat v obliki kašlja, hripavosti, bolečin v vratu, revmatičnih bolečin itd.

prav dolgo seboj, ako ga ne odstranimo zopet s Fellerjevim, bolečine tolažečim rastlinskim esenčnim fluidom z znamko „Elsa fluid.“

Pri bolečinah v vratu, težkem požiranju, influenci, hripavosti, zaslezenju in praskanju v vratu se je izkazal za slez razkrajajoče, kašeljske blažeče in antikataralično sredstvo. Tudi za druge bolečine zanesljivo pomaga.

Gospod Anton Köörösi, gozdar v Farcisfalva, pošta Kurtya, nam piše:

„Že osem let rabim Vaš „Elsa fluid“ proti različnim bolečinam in težkočam, ki se pojavljajo pri meni kot gozdarju, in se imam za obnovitev svojih moči in za svoje zdravje zahvaliti samotemu izbornemu domačemu zdravilu.“

Zanimivo je tudi to-le pisanje:

„Ko sem izgubil že vsako upanje, mi je bilo z Vašim „Elsa fluidom“ mogoče odstraniti bolečine v prsih, slabo prebavo, malokrvnost in splošno onemoglost, na kateri sem trpel več let in me veselilo, da Vam morem to sporočiti.“

Mihael Szébi s. r., Csátád.“

Ker 12 steklenic tega preiskusnega domačega zdravila stane samo 6 K franko, naj bi ga vsak naših bralcev naročil pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 241 (Hrvatsko).

... beczí.